

РЕШЕНИЕ

№ 22845

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7628** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. С. К., подадена чрез адв.С. Р., срещу Решение №3011/25.06.2024г. по АНД №6979/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №66 от 29.03.2024г., издадено от Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което НП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв. на Г. С. К. за нарушение на чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.1 от Закона за марките и географските означения. В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения, че неправилно СРС е приел, че НП №66/29.03.2024г. на Председателя на Патентно ведомство на РБ е издадено по реда на чл.36, ал.2, пред. второ от ЗАНН, тъй като тази норма касае само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване и в това му качество то е имало възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е

обвинено. В случая Г. К. не е била привлечена към наказателна отговорност по прокурорската преписка, не се е запознала с фактите по него и не е получила постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, като е разбрала, че е привлечена към административнонаказателна отговорност едва с получаването на наказателното постановление. Иска се от съда да отмени обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателното постановление. Претендира се присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът – Г. С. К., р.пр., не се явява и не се представлява. В постъпило по делото писмено становище от процесуалния й представител адв.Р., се поддържа касационната жалба. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗАдв за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба – председателят на Патентно ведомство, чрез юриск.К. в съд.з. и в представена от нея писмена защита, оспорва касационната жалба и иска да се остави в сила въззивното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за валидност, допустимост и правилност на решението на СРС.

Административен съд-София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания и прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

За да потвърди Наказателно постановление №66 от 29.03.2024г., издадено от Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на Г. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв. за нарушение на чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.1 от Закона за марките и географските означения, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 30.10.2022 г. служители от РУ-Д. извършили проверка на товарен автомобил „М.“, модел „С.“, с рег. № СН-5719 АТ, който се намирал на паркинг до сектор 3, до маса № 51, находящ се в [населено място], на „Неделен Пазар“. В хода на проверката било установено, че в товарния отсек на автомобила се съхраняват с цел продажба следните стоки, собственост на Г. камбурова: 15 (петнадесет) броя спортни екипи, означени със знаци ADIDAS; 24 (двадесет и четири) броя спортни екипи, 25 (двадесет и пет) броя блузи и 5 (пет) броя елечи, означени със знаци NIKE. За така изброените стоки не били представени на място нито документи за техния произход, нито документи, удостоверяващи съгласието на притежателите на регистрираните марки или на друго лице, придобило по законен ред правото да ги използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗМГО, като К. е заявила, че задържаните стоки са нейна собственост. С оглед на посоченото служителите, извършващи проверката, иззели стоките с протокол за доброволно предаване от 30.10.2022 г. Било образувано Досъдебно производство № 573/2022 г. по описа на РУ - Д.. В хода на образуваното досъдебно производство е назначена и изготвена съдебно-маркова експертиза, съгласно която стоките: 15 (петнадесет) броя спортни екипи, означени със знаци ADIDAS, са означени със знаци ADIDAS, идентични на марка на ЕС с рег. №[ЕИК] adidas, комбинирана, регистрирана за стоки от клас 25 на МКСУ „облекло“, със срок на действие до 28.07.2026 г., с притежател - Adidas AG, Германия; 24 (двадесет и четири) броя спортни екипи, 25 (двадесет и пет) броя блузи и 5 (пет) броя елечи, са означени със знаци NIKE, идентични на марка на ЕС с №[ЕИК] 2 NIKE, комбинирана, регистрирана за стоки от клас 25 на МКСУ „облекло“, със срок на действие до

08.07.2026 г., с притежател - NIKE Innovate S.V., САЩ.

С Постановление №4951/05.01.2024г. на прокурор от РП-Х. е прекратено наказателното производство по ДП №573/2022г. по описа на РУ-МВР Д., водено за престъпление по чл.172б от НК, като е постановено материалите по ДП ведно с постановлението, след влизането му в сила, да се изпратят по компетентност на Патентно ведомство на Р.България във връзка с установено закононарушение от Г. С. К. по ЗМГО. Постановлението, ведно с материалите от досъдебното производство, е получено в ПВ с вх.№456/26.01.2024г.

С писмо изх.№ПВ-388-/1/ от 01.02.2024г. на директор на Д. „С.“ при ПВ, Г. К. е уведомена, че в ПВ е постъпила пр.пр.№4951/2022г. /който номер е на постановлението, а не на преписката/ по описа на РП-Х., ТО-Д., от която се установява, че са налице основания за образуване на административно-наказателно производство съгласно чл.36, ал.2 ЗАНН за нарушение по чл.127, ал.1 ЗМГО. Указано е на касатора и че съгласно чл.58г, ал.2 от ЗАНН, в 14-дневен срок по получаване на съобщението може да направи предложение до председателя на ПВ за сключване на споразумение с цел приключване на административнонаказателното производство.

По делото липсват данни Постановление №4951/05.01.2024г. на прокурор от РП-Х. да е връчено на касатора.

Въз основа на данните от изпратената от СРП преписка, от председателя на Патентно ведомство е издадено Наказателно постановление №66 от 29.03.2024г., с което на Г. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 127, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо. По твърдяната касационната жалба незаконосъобразност на извода на СРС, че са били налице условията по чл.36, ал.2 ЗАНН за издаване на НП без съставяне на АУАН, съдът взе предвид следното:

За да бъде ангажира административнонаказателната отговорност в хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН на един субект, независимо дали е участвал в наказателното производство в някакво процесуално качество или не, настоящият съдебен състав намира, че е необходимо същият да се е запознал с акта за прекратяване на наказателното производство, който акт също следва да съдържа описание на всички елементи от фактическия състав на административното нарушение, за което е издадено НП, както и със събраните доказателства, с оглед възможността да ангажира защитата си по тях. Не може да се приложи разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което лицето се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. Т.е., в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от постановлението на прокурора. Липсата по делото на доказателства за връчването на постановлението за прекратяване на наказателното производство сочи на неизпълнение на задължението по чл. 43, ал. 1 ЗАНН, съответно представлява процесуално нарушение от категорията на съществени. В случая, за да се издаде НП в хипотезата по чл.36 ЗАНН следваше постановлението за прекратяване на наказателното производство да бъде връчено на Г. К., като в този случай, това

постановление ще има функцията на АУАН, като лицето ще има възможност да се запознае с нарушението, със събраните доказателства и направените фактически установявания. Именно в постановлението на прокурора е установен нарушителя, установено е нарушението от обективна и субективна страна, както и е посочено на основание какви доказателства е достигнато до този извод. Едва след запознаването с това постановление на прокурор при РП-Х., може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, като се пристъпи към издаване на НП без наличието на АУАН, тъй като самото постановление има функциите на АУАН. Това е така и в случаите на прекратяване на наказателното производство без привлечен обвиняем, като липсата на привлечено към обвинение лице съответно не следва да е пречка за образуване на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, но това следва да стане при спазване правото на защита на наказаното лице. Липсата на съобщаване на наказаното лице на постановлението за прекратяване препятства последващото издаване на НП, на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН.

Предвид горното, настоящият касационен съд намира, че доколкото на касатора не е връчено постановлението за прекратяване на наказателното производство преди издаването на НП, в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до засягане на правото на защита на касатора, което винаги ие основание за отмяна на НП. Поради това, при наличие на касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, решението на СРС, както и потвърденото с него наказателно постановление следва да бъдат отменени.

По отношение на претендираните от касатора разноски, съдът намира, че по делото липсват представени доказателства за направени такива по делото. Относно търсеното адвокатско възнаграждение при условията на чл.38, ал.2 от ЗАдв, съдът намира, че по делото е представен договор за указана правна защита и съдействие в тази хипотеза само за касационната инстанция. Въпреки, че липсват доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство пред въззивния съд, липсват и данни правната защита да е указана в хипотезата на чл.38, ал.2 ЗАдв. Предвид изложеното, съдът намира, че на процесуалния представител на касатора – адв.Р. следва да се присъди адвокатско възнаграждение само за касационната инстанция – в размер на 410лв.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в ЗАНН, Административен съд София - град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №3011/25.06.2024г. по АНД №6979/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №66 от 29.03.2024г., издадено от Председателя на Патентно ведомство на Република България, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв. на Г. С. К. за нарушение на чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.1 от Закона за марките и географските означения.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на адв.С. И. Р., от Адвокатска колегия-С., адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв в

размер на 410 /четиристотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.